Compositie 5 stedenbouw bv
Boschstraat 35
4811 GB Breda
telefoon 076 – 5225262
email info@c5s.nl
internet www.c5s.nl
kvk Breda 20083802

Compositie 5 stedenbouw bv

Gemeente Gemert-Bakel

Ruimtelijke onderbouwing

“Meester Hertsigstraat” te De Rips

Project: 152250.13
Datum: 1 september 2017

Gemeente Gemert-Bakel

Ruimtelijke onderbouwing

“Meester Hertsigstraat” te De Rips

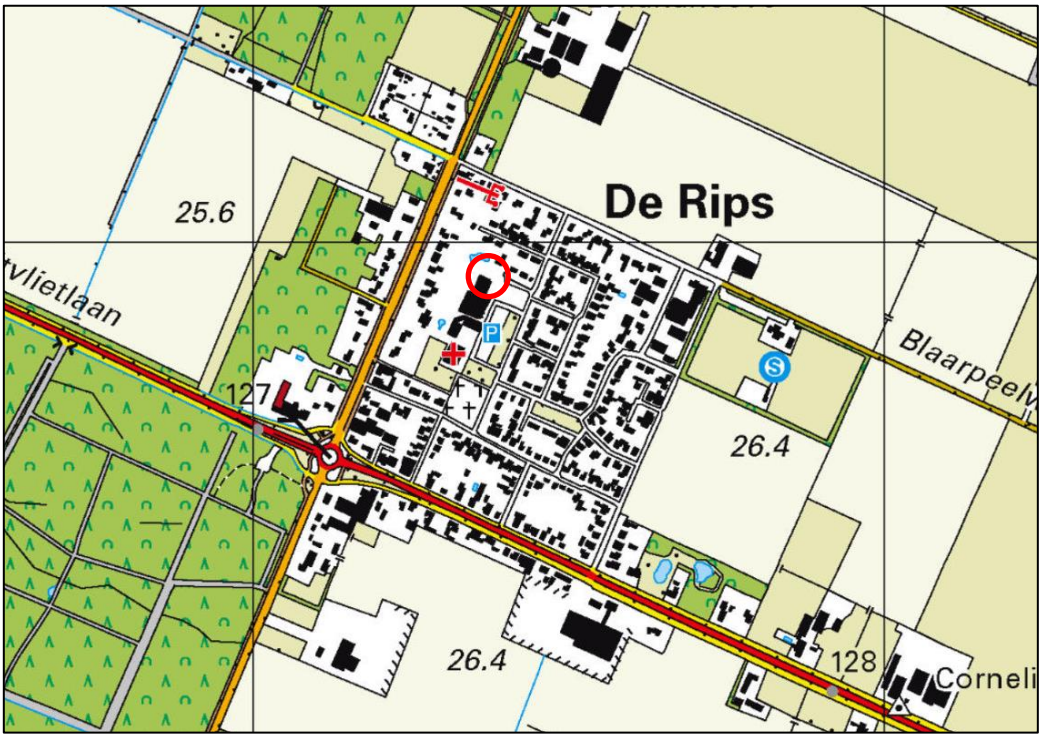
Opdrachtgever:	Gemeente Gemert-Bakel
Contactpersoon:	Dhr. H Niezen
Datum:	1 september 2017
Referentie:	152250.13ro10
Projectverantwoordelijke:	Dhr. drs. M.C.M. Reijnaars

INHOUD

1	**INLEIDING**	**3**
1.1	Aanleiding en doel	3
1.2	Ligging van het plangebied	4
1.3	Vigerend bestemmingsplan	4
1.4	Leeswijzer	5
2	**BESCHRIJVING HUIDIGE EN BEOOGDE SITUATIE**	**7**
2.1	Huidige situatie	7
2.2	Beoogde situatie	7
2.3	Verkeer en parkeren	8
3	**BELEID**	**9**
3.1	Inleiding	9
3.2	Rijksbeleid	9
3.3	Provinciaal beleid	13
3.4	Gemeentelijk beleid	18
4	**PLANOLOGISCHE RELEVANTE (MILIEU) ASPECTEN**	**21**
4.1	Inleiding	21
4.2	Bodem	21
4.3	Waterhuishouding	22
4.4	Cultuurhistorie	25
4.5	Archeologie	27
4.6	Natuur	28
4.7	Flora en fauna	29
4.8	Wegverkeerslawaai	30
4.9	Bedrijven en milieuzonering	31
4.10	Externe veiligheid	33
4.11	Luchtkwaliteit	35
4.12	Kabels en leidingen	37
4.13	Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling	37
5	**EFFECTEN EN AFWEGING**	**41**
5.1	Inleiding	41
5.2	Ruimtelijk beleid	41
5.3	Planologisch relevante milieuaspecten	41
5.4	Conclusie	41

BIJLAGEN

Bijlage 1. Verkennend bodemonderzoek d.d. 6 juni 2017
Bijlage 2. Akoestisch onderzoek wegverkeerslawaai d.d. 9 mei 2017
Bijlage 3. Akoestisch onderzoek industrielawaai d.d. 31 mei 2017

De topografische kaart van De Rips. Binnen de rode cirkel is het plangebied gelegen.
Bron: topotijdreis.nl, 2017.

Luchtfoto van het plangebied en omgeving. Met de rode contour is het plangebied geduid.
Bron: globespotter.cyclomedia.nl, 2017.

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel

De gemeente Gemert-Bakel is voornemens de braakliggende gronden ten noorden van de multifunctionele accommodatie in De Rips te herontwikkelen met woningbouw. Ten tijde van de ontwikkeling van de multifunctionele accommodatie was de gemeente dit al voornemens, maar door de economische situatie van destijds is dit stil komen te liggen. Dit betrof de crisis, waarin de bouw stil kwam te liggen omdat er geen behoefte bestond. De gemeente wenst de ontwikkeling met woningbouw weer op te pakken, waarbij men ter plaatse wil voorzien in de ontwikkeling van vier grondgebonden woningen.

Binnen het vigerend bestemmingsplan “Bakel, Milheeze en De Rips” is het niet mogelijk om in woningbouw te voorzien op deze locatie. Ter plaatse vigeert namelijk de bestemming ‘Maatschappelijk’, waarbinnen de ontwikkeling van vier woningen niet is toegestaan. Een wijziging van het bestemmingsplan is dan ook noodzakelijk om de woningen ter plaatse mogelijk te maken. Ten behoeve van de wijziging van de bestemming van ‘Maatschappelijk’ naar ‘Wonen’ wordt het planvoornemen opgenomen in de halfjaarlijkse herziening van het bestemmingsplan voor het stedelijk gebied van de gemeente om zo een passend juridisch planologisch kader te vormen voor onderhavige ontwikkeling. Voorliggende ruimtelijke onderbouwing voorziet in een motivering van het initiatief, waarin getoetst wordt of met het planvoornemen sprake is van een goede ruimtelijke ordening.

Kadastrale kaart van het plangebied en omgeving. Binnen de rode contour is het plangebied gelegen.
Bron: pdokviewer.pdok.nl, 2017.

1.2 Ligging van het plangebied

Het plangebied is gelegen in de kern van het dorp De Rips. Kadastraal zijn de gronden bekend als gemeente Bakel en Milheeze, sectie A, perceelnummer 3868 ged. De locatie is bereikbaar via de Meester Hertsigstraat. Ten zuiden van het plangebied is de multifunctionele accommodatie gelegen, aan de overige zijden wordt het plangebied omgeven door woningen en tuinen.

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Het plangebied is gelegen binnen de werkingssfeer van het bestemmingsplan “Bakel, Milheeze en De Rips”, vastgesteld d.d. 5 juli 2012. In het vigerende bestemmingsplan is de bestemming ‘Maatschappelijk’ inclusief een bouwvlak op het plangebied gelegen. Binnen de regels behorend bij de bestemming ‘Maatschappelijk’ is wonen niet toegestaan. Om ter plaatse van het plangebied vier grondgebonden woningen te kunnen ontwikkelen dient een herziening van het bestemmingsplan doorlopen te worden. Onderhavige ruimtelijke onderbouwing ziet hier op toe. De ruimtelijke onderbouwing wordt opgenomen in de halfjaarlijkse herziening van het bestemmingsplan voor het stedelijk gebied van de gemeente.

Uitsnede van het vigerend bestemmingsplan “Bakel, Milheeze en De Rips” met binnen de rode contour het plangebied. Bron: ruimtelijkeplannen.nl, 2017.

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 van de ruimtelijke onderbouwing wordt een beschrijving gegeven van de huidige en de beoogde situatie. Hoofdstuk 3 bevat een toetsing aan de geldende beleidskaders, waarbij wordt getoetst aan zowel nationaal, provinciaal als gemeentelijk beleid. Hoofdstuk 4 bevat een verantwoording over de wijze waarop rekening is gehouden met de milieuplanologische uitvoeringsaspecten alsmede met de in het plangebied en omgeving voorkomende waarden. In hoofdstuk 5 worden de effecten van het planvoornemen op alle aspecten kort samengevat, waarna een afweging kan worden gemaakt of het planvoornemen voldoet aan een goede ruimtelijke ordening.

2 BESCHRIJVING HUIDIGE EN BEOOGDE SITUATIE

2.1 Huidige situatie

Het plangebied is gelegen in de kern van De Rips, naast een multifunctionele accommodatie met een basisschool, kinderopvang en dorpshuis. Het betreft een braakliggende locatie te midden van een woonwijk. Momenteel wordt deze ruimte niet benut. De locatie grenst aan diverse woningen en achtertuinen.

Luchtfoto vanuit vogelvluchtperspectief ter plaatse van het plangebied.
Bron: globespotter.cyclomedia.nl, 2017.

2.2 Beoogde situatie

De gemeente is voornemens om ter plaatse van de braakliggende locatie vier nieuwe woningen juridisch-planologisch mogelijk te maken. Deze woningen worden ontsloten langs de Meester Hertsigstraat. Ter plaatse zal sprake zijn van een doodlopende weg, waaraan de vier woningen worden gesitueerd. In de voorgenomen verkaveling worden vier grondgebonden woningen mogelijk gemaakt binnen de woningbouwtyplogieën vrijstaand en/of twee-aaneen. De woningen worden voorzien in het noordelijke deel van het plangebied. Direct grenzend aan de multifunctionele accommodatie wordt voorzien in de ontsluiting van het nieuwe woongebied.

2.3 Verkeer en parkeren

2.3.1 Verkeer

Het plangebied is bereikbaar via de Meester Hertsigstraat. Via de Blaarpeelweg of via de Lambertweg wordt de Meester Hertsigstraat ontsloten naar de Ripsestraat, de doorgaande weg door de kern De Rips. Op basis van de publicaties van het CROW (publicatie parkeerkencijfers – basis voor parkeernormering juni 2003 en ASVV 2004, actualisatie 2012) dient voor een vrijstaande woning in een weinig stedelijke omgeving in de rest bebouwde kom rekening te worden gehouden met een verkeersgeneratie van 8,6 extra verkeersbewegingen per dag over de Meester Hertsigstraat. Voor de vier te realiseren twee-onder-één-kapwoningen dient in een weinig stedelijke omgeving in de rest bebouwde kom uitgegaan te worden van 8,2 extra verkeersbewegingen per woning per dag. In totaal dient rekening te worden gehouden met 33 extra verkeersbewegingen per dag. De Meester Hertsigstraat heeft voldoende capaciteit om de extra verkeersbewegingen die ontstaan door het planologisch toevoegen van vier woningen te kunnen verwerken.

2.3.2 Parkeren

Toetsingskader
Door de gemeente Gemert-Bakel zijn in de ‘Parkeerbeleidsnota Gemert-Bakel 2017’, zoals vastgesteld d.d. 1 juni 2017 parkeernormen gesteld. Dit betreft een herziening van de Parkeerbeleidsnota uit de 2013. De visie en het beleid op hoofdlijnen zijn overeenkomstig het beleid uit 2013, maar de nieuwe beleidsnota biedt realistische en actuele parkeernormen en meer ruimte voor flexibiliteit en maatwerk.

Beoordeling
Het aantal benodigde parkeerplaatsen hangt sterk af van de ligging en samenstelling van de gemeente. Er wordt daarom onderscheid gemaakt in de zogenaamde stedelijkheidsgraad van de gemeente. De gemeente Gemert-Bakel heeft in haar parkeerbeleidsnota geformuleerd dat de parkeerkencijfers van een ‘weinig stedelijke’ omgeving gehanteerd dient te worden voor ontwikkelingen in het centrumgebied of in de rest van de bebouwde kom. Daarnaast dient uitgegaan te worden van de maximale parkeerkencijfers, zoals beschreven in het parkeerbeleid van de gemeente Gemert-Bakel.

Voorliggend initiatief voorziet in de ontwikkeling van vier woningen. Ten aanzien van deze woningen kan gesteld worden dat voor vrijstaande woningen in een weinig stedelijke omgeving op een locatie gelegen in de rest bebouwde kom een parkeernorm geldt van 2,2 parkeerplaatsen. Voor twee-onder-één-kapwoningen geldt een parkeerbehoefte van 2,1 parkeerplaatsen per woning. In totaal komt dit neer op een parkeerbehoefte voortkomend uit de ontwikkeling van vier woningen van circa 9 parkeerplaatsen. Aan deze parkeerbehoefte wordt voldaan op eigen terrein. Om dit te borgen wordt in de regels van het bestemmingsplan een dynamische parkeerregeling opgenomen.

Conclusie
Verkeer en parkeren is geen belemmering voor het planvoornemen.

3 BELEID

3.1 Inleiding

De beleidscontext voor het plangebied wordt gevormd door landelijke, provinciale en gemeentelijke beleidsrapportages. In dit hoofdstuk is het relevante rijks-, provinciaal- en gemeentelijk beleid samengevat.

3.2 Rijksbeleid

3.2.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR), 2012

Toetsingskader

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) van kracht geworden. Deze structuurvisie vormt de uitwerking van de ambities van het Rijk, op basis van haar verantwoordelijkheden, in Rijksdoelen en daarmee samenhangende nationale belangen op het gebied van een samenhangend ruimtelijk en mobiliteitsbeleid. Het Rijk heeft tot doel Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te maken in een periode van economische conjunctuurschommelingen, klimaatverandering en toenemende regionale verschillen. Aanleiding voor het vaststellen van de visie is de constatering dat het voorheen geldende ruimtelijke Rijksbeleid onvoldoende bijdroeg aan het behalen van deze doelen, onder meer door het veroorzaken van bestuurlijke drukte, ingewikkelde regelgeving en een te sectorale blik op vraagstukken. Om dit te keren brengt het Rijk de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij diegene die het aangaat en laat het meer over aan gemeenten en provincies.

Het Rijk onderscheidt thans nog dertien nationale belangen; uitsluitend op basis van deze belangen intervenieert het Rijk in de ruimtelijke ordening. Een groot deel van deze belangen leidt tot het reserveren van ruimte voor functies. Dit betreft dan bijvoorbeeld het reserveren van ruimte voor waterberging, militaire activiteiten en de uitbreiding van het hoofdwegennet. Deze belangen zijn vastgelegd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) en de Regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Rarro). Eén van de belangen die niet leidt tot een ruimtereservering is het belang van een 'zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten'. In het kader van dit belang heeft het Rijk besloten om, ten behoeve van het verminderen van de bestuurlijke drukte en het neerleggen van verantwoordelijkheden bij decentrale overheden, de verstedelijkingsstrategie te wijzigen. Dit houdt in dat het bundelingsbeleid, verdichtingsbeleid, locatiebeleid voor bedrijven en voorzieningen, beleid voor basiskwaliteit, stedelijke netwerken, nationale landschappen en rijksbufferzones is afgeschaft en dat daar slechts één beleidslijn voor terug komt: de 'ladder voor duurzame verstedelijking'. Deze 'ladder' heeft tot doel het principe van vraaggericht programmeren en het principe van zorgvuldig ruimtegebruik bindend voor te schrijven bij de afwegingen van gemeenten en provincies. Dit belang is als procesvereiste vastgelegd in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro).

Grondgedachte van de 'ladder' is dat een activiteit op meerdere locaties zou kunnen plaatsvinden en dat vervolgens de planologisch meest juiste locatie gekozen moet worden. Dat gaat uit van de activiteit. Hiermee wordt beoogd om de voorheen bestaande praktijk, waarbij in veel gevallen een bestemming wordt gezocht voor een bepaalde locatie (bv. herbestemmen van een voormalige vuilstortplaats), om te vormen.

Beoordeling
Voorliggend plangebied is niet gelegen in een gebied waarvoor van rijkswege een ruimtereservering geldt. Uitsluitend het nationale belang van een ‘zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten’, als vervat in de ‘ladder voor duurzame verstedelijking’, is van toepassing op onderhavig plan. Aan dit belang wordt navolgend getoetst.

Conclusie
Geconcludeerd wordt dat voorliggend plan niet gelegen is in een gebied waarvoor van rijkswege een ruimtereservering geldt. Aan de ‘ladder voor duurzame verstedelijking’ wordt navolgend getoetst.

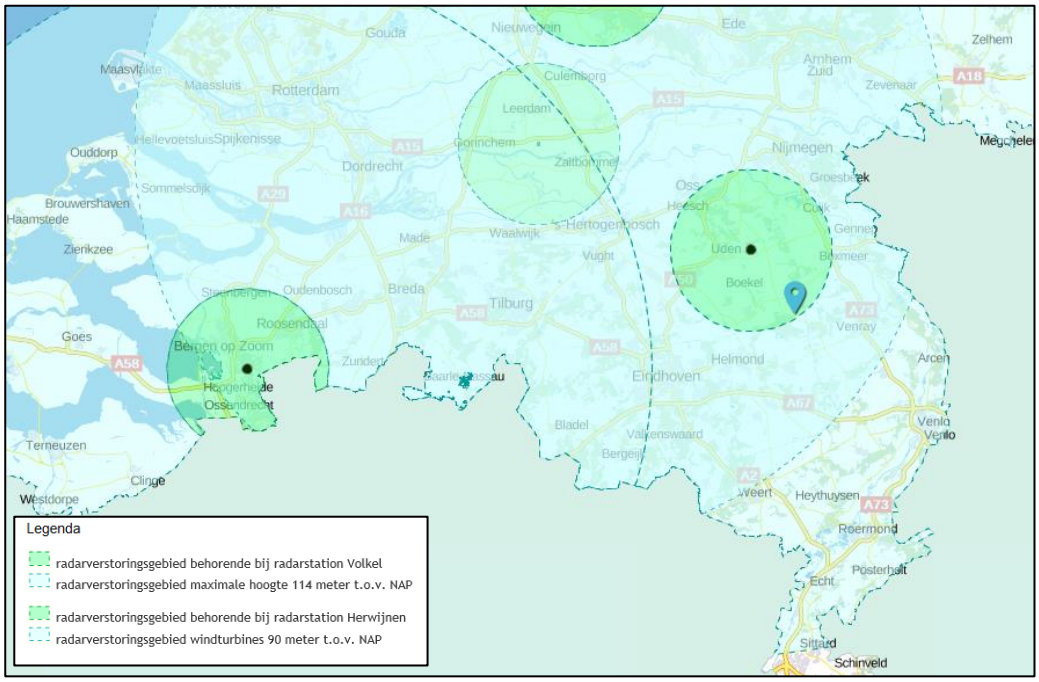
3.2.2 Besluit en ministeriële regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Barro, Rarro), 2012

Toetsingskader
Het Rijk heeft in de hiervoor genoemde SVIR vastgesteld dat voor een beperkt aantal onderwerpen de bevoegdheid om algemene regels te stellen zou moeten worden ingezet. De SVIR bepaalt welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op provinciaal en gemeentelijk niveau. Ten aanzien daarvan is een borging door middel van normstelling, gebaseerd op de Wet ruimtelijke ordening, gewenst. Die uitspraken onderscheiden zich in die zin dat van de provincies en de gemeenten wordt gevraagd om de inhoud daarvan te laten doorwerken in de ruimtelijke besluitvorming. Zij zijn dus concreet normstellend bedoeld en worden geacht direct of indirect door te werken tot op het niveau van de lokale besluitvorming, zoals de vaststelling van bestemmings- en wijzigingsplannen.

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken. Op 30 december 2011 is het Barro in werking getreden met daarin een regeling voor een beperkt aantal onderwerpen. Op 1 oktober 2012 is het besluit aangevuld met regels voor de andere beleidskaders uit de SVIR en tevens uit het Nationaal Waterplan en het Derde Structuurschema Elektriciteitsvoorziening. Door de nationale belangen vooraf in bestemmingsplannen te borgen, wordt met het Barro bijgedragen aan versnelling van de besluitvorming bij ruimtelijke ontwikkelingen en vermindering van de bestuurlijke drukte. Een aantal onderwerpen is geregeld in de bij het Barro behorende Regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Rarro).

Beoordeling
Volgens de kaarten behorend bij het Rarro is het plangebied gelegen binnen het radarverstoringsgebied van het radarstation Herwijnen en radarstation Volkel.

Rondom deze radarstations mogen geen bestemmingen worden opgenomen die het oprichten van bouwwerken mogelijk maken die door hun hoogte onaanvaardbare gevolgen kunnen hebben voor de werking van de radar. In onderhavig plangebied geldt voor het radarverstoringsgebied van Herwijnen een maximale hoogte voor windturbines van 90 meter ten opzichte van N.A.P. De maximale hoogte van bouwwerken in het radarverstoringsgebied van radarstation Volkel wordt bepaald door een denkbeeldige lijn die wordt getrokken vanaf een punt op de top van de radarantenne, oplopend met 0,25 graden tot 15 kilometer van de radarantenne. De hoogte van de antenne van Volkel is 49 meter boven N.A.P. Vanaf 15 kilometer geldt binnen het radarverstoringsgebied een maximale hoogte van 114 meter ten opzichte van het N.A.P. Binnen de 15 kilometer geldt een hoogte tussen de 49 en 114 meter, afhankelijk van de afstand van de locatie tot aan het radarstation. Als gevolg van het radarverstoringsgebied geldt een maximale hoogtemaat voor de op te richten bebouwing. In onderhavig plan wordt geen bebouwing mogelijk gemaakt boven de ter plaatse geldende maximale hoogtemaat. Het initiatief heeft daarmee geen gevolgen voor het radarstation.

Ligging van het plangebied binnen het radarverstoringsgebied van radarstation Herwijnen en radarstation Volkel. De blauwe aanwijzer toont de ligging van het plangebied. Bron: ruimtelijkeplannen.nl, 2017.

Voor het overige zijn er ten aanzien van het onderhavige plangebied geen regels uit het Barro en de Rarro van toepassing, aangezien er bij onderhavige ontwikkeling geen nationale belangen of nationaal aangewezen gebieden zijn gemoeid.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat onderhavige ontwikkeling passend is binnen de regels, zoals gesteld in het Barro en de Rarro.

3.2.3 Ladder voor duurzame verstedelijking (art. 3.1.6 lid 2 Bro), 2017

Toetsingskader

Met de inwerkingtreding op 1 oktober 2012 van art. 3.1.6 lid 2 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) – de 'ladder voor duurzame verstedelijking' – geldt voor alle juridisch verbindende ruimtelijke plannen van decentrale overheden die (planologisch) nieuwe stedelijke ontwikkelingen mogelijk maken een bijzonder procesvereiste. Dit procesvereiste is gebaseerd op één van de nationale belangen als opgenomen in de SVIR, opgesteld door het Rijk. Dit nationale belang houdt in dat, ten behoeve van een goed systeem van ruimtelijke ordening, een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij ruimtelijke besluiten plaats dient te vinden. Deze zorgvuldige afweging heeft tot doel om, vanuit een oogpunt van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik, planologisch ongewenste versnippering en een onaanvaardbare leegstand te voorkomen. Het Rijk heeft er voor gekozen om, gedeeltelijk gebaseerd op de al langer geldende SER-ladder uit 1999, het procesvereiste vorm te geven als een determinerend-cumulatief werkende motivatieverplichting. De motivatieverplichting voor ruimtelijke besluiten geldt voor de maximale planologische mogelijkheden inclusief flexibiliteitsinstrumenten (waarbij planologische saldering niet per definitie is toegestaan).

Per 1 juli 2017 is de gewijzigde ladder voor duurzame verstedelijking in werking getreden. De belangrijkste wijzigingen betreffen het loslaten van de afzonderlijke treden en het vervangen van de term ‘actuele regionale behoefte’ door ‘behoefte’. Het doel van de Ladder, het voorkomen van onzorgvuldig ruimtegebruik, is ongewijzigd gebleven. Voortaan dient ter motivatie van stedelijke ontwikkelingen door middel van ruimtelijke plannen aan de volgende voorwaarden te worden voldaan:

- het ruimtelijk plan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, dient een beschrijving te bevatten van de behoefte aan die ontwikkeling;
- indien het ruimtelijk plan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, dient gemotiveerd te worden waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien.

Beoordeling

Toetsend aan deze ladder dient allereerst te worden bepaald of onderhavig plan voorziet in een ‘nieuwe stedelijke ontwikkeling’. Ingevolge artikel 1.1.1, eerste lid, aanhef en onder i van het Bro en de daarop berustende bepalingen wordt onder een stedelijke ontwikkeling verstaan: ‘ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen’. In de definitiebepaling voor ‘stedelijke ontwikkeling’ is geen ondergrens opgenomen. Hieruit volgt dat elke stedelijke ontwikkeling, hoe kleinschalig dan ook, is onderworpen aan de toepassing van de ladder.

De ABRvS heeft daarentegen ten aanzien van een aantal typen (kleinschalige) ontwikkelingen een ondergrens aangenomen. De ondergrens hangt daarbij af van de ‘omstandigheden van het geval’ en wordt mede bepaald op basis van aard en omvang van de ontwikkeling, de structuur van de omgeving en de ruimtelijke uitstraling van de ontwikkeling. Aangezien recente jurisprudentie aantoont dat een ruimtelijke ontwikkeling, met min of meer vergelijkbare ‘omstandigheden van het geval’ als in

onderhavige situatie, van vijf woningen (ABRvS, 17 juni 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1902) niet dient te worden aangemerkt als een ‘nieuwe stedelijke ontwikkeling’, is voorliggende ontwikkeling van vier woningen niet aan te merken als een stedelijke ontwikkeling in het kader van de ‘ladder voor duurzame verstedelijking’.

Conclusie
Voorliggende ruimtelijke onderbouwing voorziet in het juridisch-planologisch mogelijk maken van vier grondgebonden woningen binnen het bestaand stedelijk gebied van De Rips. Geconcludeerd kan worden dat voorliggend initiatief onder de gestelde ondergrens valt van wat in het kader van de ladder voor duurzame verstedelijking onder een stedelijke ontwikkeling wordt verstaan. Derhalve behoeft niet te worden getoetst aan de ladder voor duurzame verstedelijking.

3.3 Provinciaal beleid

3.3.1 Structuurvisie Ruimtelijke Ordening – partiële herziening 2014

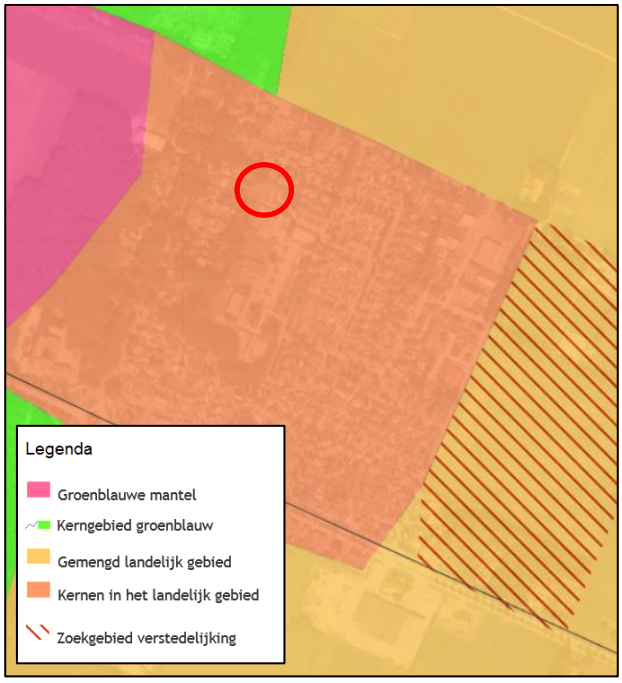
Toetsingskader
De Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (SVRO) is vastgesteld door Provinciale Staten op 1 oktober 2010 en geeft de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid tot 2025 (met een doorkijk naar 2040) weer. Belangrijke beleidslijnen in de SVRO zijn het principe van concentratie van verstedelijking, zorgvuldig ruimtegebruik, verantwoord omgaan met de natuurlijke basis en het streven naar robuuste en aaneengeschakelde natuurgebieden. Sinds de vaststelling in 2010 hebben Provinciale Staten diverse besluiten genomen die een verandering brengen in de provinciale rol en sturing, of van provinciaal beleid. Deze besluiten zijn vertaald in de partiële herziening van de structuurvisie in 2014. Op onder andere de volgende onderdelen vindt bijsturing van het beleid plaats: transitie van stad en platteland, intrekken reconstructie- en gebiedsplannen, groenbeleid, samenhangend beleid voor de ondergrond en de transitie naar een zorgvuldige veehouderij. De, ongewijzigde, provinciale sturingsfilosofie is gebaseerd op vijf rollen: ontwikkelen, ordenen, beschermen, regionaal samenwerken en stimuleren. Twee rollen zijn met name van belang voor onderhavig plan: de ordenende en de beschermende rol.

De ordenende rol gaat uit van het behartigen van ruimtelijke belangen en keuzes. Deze zijn geordend in vier ruimtelijke structuren. De structuren geven een hoofdkoers aan: een ruimtelijk ontwikkelingsperspectief voor een combinatie van functies. Maar ook waar functies worden uitgesloten of welke randvoorwaarden de provincie aan functies stelt. Binnen de structuren is ruimte voor regionaal maatwerk. De vier onderscheidende structuren zijn:

1. de groenblauwe structuur: gebieden waar natuur- en waterfuncties behouden en ontwikkeld worden;
2. de agrarische structuur: een breed georiënteerde plattelandseconomie, waar landbouw een belangrijke drager is en waar de landbouwfunctie goed is afgestemd op de omgeving;
3. de stedelijke structuur: alle grote locaties voor wonen, werken en voorzieningen, zoals steden, dorpen en bedrijventerreinen, waar de nadruk ligt op concentratie, zorgvuldig ruimtegebruik, ruimtelijke kwaliteit, verknoping aan infrastructuur en versterking van kennisinnovatieve economie;

4. infrastructuur: samenhangend netwerk van wegen, spoorlijnen, vaarwegen, luchthavens en buisleidingen, waarbij de nadruk ligt op betere verknoping, bevorderen bereikbaarheid, aandacht voor landschap en goede verdeling over verschillende netwerken.

Het uitgangspunt van de beschermende rol is zorgvuldig ruimtegebruik. Bij ruimtelijke afwegingen betekent dit dat eerst gekeken wordt naar mogelijkheden voor intensivering of hergebruik op of binnen bestaand bebouwd gebied. De provincie wil nieuw ruimtebeslag zoveel mogelijk voorkomen. Bij ontwikkelingen buiten bestaand bebouwd gebied wil de provincie dat de initiatiefnemer zorgt voor een investering in het landschap om daarmee het verlies aan omgevingskwaliteit te beperken.

Uitsnede van de Structurenkaart behorend bij de SVRO. Het plangebied is aangeduid met de rode cirkel.
Bron: ruimtelijkeplannen.nl, 2017.

Beoordeling
Het plangebied is binnen de SVRO gelegen binnen de stedelijke structuur, waarin De Rips is aangeduid als kernen in het landelijk gebied. Op de gronden die aangewezen zijn als bestaand stedelijk gebied, kernen in het landelijk gebied wordt voorzien in de lokale behoefte voor verstedelijking inzake wonen, werken en voorzieningen. De provincie vraagt gemeenten om in regionaal verband afspraken te maken over de verdeling van het woningbouwprogramma. In de kernen in het landelijk gebied worden woningen gebouwd voor de eigen woningbehoefte, volgens het principe van ‘migratiesaldo-nul’. Daarnaast is er ruimte beschikbaar voor specifieke verbeterprojecten van enige omvang.

Door middel van onderhavig planvoornemen wordt ter plaatse van het plangebied vier nieuwe woningen voorzien. Het plangebied betreft een braakliggende locatie naast het MFA in de kern De Rips. Het initiatief draagt, gezien de ligging van het plangebied in de kern van De Rips, bij aan de concentratie van verstedelijking binnen de stedelijke structuur. Regionale afstemming met betrekking tot het woningbouwprogramma vindt

plaats in het Regionaal Ruimtelijk Overleg. Bij de toets aan de Verordening ruimte zal nader worden ingegaan op de regionale afspraken.

Conclusie
Voorliggend initiatief is passend binnen de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening 2010 – partiële herziening 2014 van de provincie Noord-Brabant.

3.3.2 Verordening ruimte 2014, 2017

Inleiding
In de SVRO zijn de hoofdlijnen van het provinciale beleid voor de komende periode aangegeven. Daarin is voor de doelen en ambities die bereikt moeten worden per onderwerp aangegeven welke instrumenten de provincie wil inzetten. In een aantal gevallen is gekozen voor het instrument 'planologische verordening', bekend als de Verordening ruimte.

Op 7 februari 2014 is de Verordening ruimte 2014 vastgesteld door Provinciale Staten. Deze stelt regels aan onder meer de bundeling van stedelijke ontwikkeling, natuurontwikkeling, de ontwikkeling van intensieve veehouderijen, waterberging, cultuurhistorie en het agrarisch gebied. De geactualiseerde Verordening ruimte 2014 is in werking getreden op 15 juli 2015. Op 8 december 2016 is tevens de Verordening ruimte 2014, veegronde 2016 in werking getreden. In de tussentijd hebben ook kaartaanpassingen plaatsgevonden. Deze versies dienen in samenhang te worden gelezen met de versie van 15 juli 2015.

De Verordening ruimte 2014 is opgebouwd volgens het principe van een bestemmingsplan. Dit houdt in dat er zowel 'gebiedsgerichte regels' zijn gesteld als 'algemene regels'. Bij de gebiedsgerichte regels is vervolgens een onderscheid gemaakt naar 'structuren' (basisregels) en 'aanduidingen' (aanvullende of afwijkende regels ten opzichte van de basisregels of andere aanduidingen). Tenslotte zijn er ook een aantal 'procedurele bepalingen'. Aan de hand van deze systematiek wordt onderstaand het plan voor de voorgenomen ontwikkeling getoetst aan de relevante onderdelen uit de Verordening ruimte 2014 (Vr 2014).

Hoofdstuk 3 Structuren
<u>Artikel 4 Bestaand stedelijk gebied</u>

Toetsingskader
Uitgangspunt van het beleid vastgesteld in de Verordening ruimte is dat een stedelijke ontwikkeling binnen het bestaand stedelijk gebied plaats moet vinden. Alleen als daarvoor geen mogelijkheden bestaan, is het beargumenteerd mogelijk om een stedelijke ontwikkeling buiten het bestaand stedelijk gebied plaats te laten vinden. Onderhavig plangebied is gelegen binnen het bestaand stedelijk gebied.

Binnen het bestaand stedelijk gebied is een gemeente in het algemeen vrij om te voorzien in stedelijke ontwikkeling, uiteraard binnen de grenzen van de wetgeving en regionale afspraken. De hoofdregel van het beleid is derhalve dat stedelijke ontwikkeling binnen het bestaand stedelijk gebied plaatsvindt. Alleen als daarvoor

geen mogelijkheden bestaan, kan een stedelijke ontwikkeling buiten het bestaand stedelijk gebied plaatsvinden, binnen daarvoor in de verordening aangeduide zoekgebieden. Voor het optimaal benutten van het bestaand stedelijk gebied ligt het accent op inbreiden en herstructureren.

Uitsnede van de integrale kaart behorend bij de Verordening ruimte van de provincie Noord-Brabant. Het plangebied is gelegen binnen de rode contour. Bron: ruimtelijkeplannen.nl, 2017.

Het beleid van de provincie is er al decennia lang op gericht om stedelijke ontwikkeling in stedelijke concentratiegebieden te bundelen. Het doel daarvan is om voldoende draagvlak voor de steden als economische en culturele motor te creëren en om het dichtslibben van het landelijk gebied tegen te gaan. Het bundelingsbeleid heeft directe gevolgen voor de groeimogelijkheden in de kernen in het landelijk gebied. In en rondom deze kernen staat het voorkomen van verdere aantasting van het buitengebied centraal. Voor deze kernen geldt in het algemeen dat nieuwe woningen alleen mogelijk zijn als dat nodig is voor de natuurlijke bevolkingsgroei.

Beoordeling

Onderhavige ontwikkeling ziet op het planologisch mogelijk maken van vier woningen ter plaatse van het plangebied. Op basis van artikel 4.2 en 4.3 Vr 2014 is de nieuwbouw van woningen toegestaan in het bestaand stedelijk gebied, mits passend binnen de woningbouwafspraken zoals deze op regionaal niveau zijn bepaald en mits de beoogde nieuwbouw zich verhoudt tot de beschikbare harde plancapaciteit voor woningbouw.

De regio Zuidoost-Brabant heeft samen met de provincie Noord-Brabant in het Regionaal Ruimtelijk Overleg de woningbouwontwikkelingen tot 2026 beschreven en vastgelegd in de Regionale Agenda Wonen 2016 – Deel A. De provinciale bevolkings- en woningbehoefteprognose 2014 laat een behoorlijke regionale woningbouwopgave zien van circa 35.6000 woningen tot 2026.

De regio Zuidoost-Brabant heeft op basis van de toekomstige bevolkingsontwikkelingen, de bevolkings- en woningbehoefteprognose en woningbouwopgave per gemeente voor de periode 2016 t/m 2025 bepaald. In de Regionale Agenda Wonen is de woningbouwcapaciteit en –opgave per gemeente opgenomen.

SUBREGIO	DE PEEL E.O.						
CAPACITEITSINDICATIE MIDDELLANGE TERMIJN 2016 t/m 2025	opgave	plus	=	totale capaciteit in plannen [3]	waarvan harde capaciteit [3]	indicator totale plancapaciteit [4]	indicator harde plancapaciteit [4]
	prognose 2014 [1]	verwachte sloop [2]	benodigde capaciteit			<100%	<<100%
DE PEEL E.O.	6.495	910	7.405	5.295	2.800	72%	38%
GEMEENTEN							
ASTEN	915	30	945	830	185	88%	20%
CRANENDONCK	700	60	760	540	330	71%	43%
DEURNE	1.090	280	1.370	955	565	70%	41%
GEMERT-BAKEL	1.215	210	1.425	795	315	56%	22%
HEEZE-LEENDE	510	90	600	670	385	112%	64%
LAARBEEK	1.110	140	1.250	785	685	63%	55%
SOMEREN	955	100	1.055	720	335	68%	32%

Woningbouwcapaciteit en –opgaven in de regio Zuidoost-Brabant. Binnen het rode kader is de gemeente Gemert-Bakel aangeduid. Bron: Regionale Agenda Wonen 2016 – Deel A.

Voor de gemeente Gemert-Bakel geldt dat de benodigde capaciteit aan nieuwe woningen geschat wordt op 1.425 woningen tot aan 2025. Ten aanzien van het aantal woningbouwontwikkelingen dat gepland staat, blijkt dat maar 315 woningen zijn opgenomen binnen de harde plancapaciteit van de gemeente. Dit betekent dat maar 22% van het benodigde aantal woningen onderdeel is van een vastgesteld bestemmingsplan. Op basis van deze cijfers kan gesteld worden dat er voldoende ruimte is voor de ontwikkeling van vier woningen in onderhavig plangebied. De gemeente dient uiteindelijk de nieuwe woningen op te nemen in haar woningbouwprogramma. Aan de gemeentelijke woonvisie wordt navolgend getoetst.

Hoofdstuk 2 Algemene regels
Artikel 3.1 Zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit

Toetsingskader
De algemene regels voor de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit zijn vastgelegd in artikel 3.1 (zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit) van de Verordening ruimte 2014. De provincie Noord-Brabant stelt als eis dat een ruimtelijk plan dat een ruimtelijke ontwikkeling mogelijk maakt, dient te verantwoorden dat het plan bijdraagt aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van het daarbij betrokken gebied en de naaste omgeving. Daarnaast dient er sprake te zijn van zorgvuldig ruimtegebruik.

Beoordeling
De ontwikkeling vindt in zijn geheel plaats binnen het bestaand stedelijk gebied. Het betreft een braakliggend stuk grond ten noorden van een multifunctionele accommodatie. Naast het MFA wordt het plangebied begrensd door woningen. Het voorgenomen initiatief past binnen de ruimtelijke en functionele kwaliteiten van de buurt en versterkt deze. Op dit moment is er sprake van braakliggende grond, welke door de voorgenomen nieuwbouw wordt ingepast in de omgeving, waardoor aansluiting wordt gevonden op de bestaande bebouwing in de omgeving. Op basis hiervan kan worden geconcludeerd dat door inbreiding een kwaliteitsverbetering van deze locatie plaatsvindt, zonder dat het karakter van de locatie en de buurt wordt aangetast.

Met het project wordt ingespeeld op de beleidsuitgangspunten intensivering, inbreiding en zuinig ruimtegebruik. Onderhavig project zorgt voor een kwaliteitsverbetering van het ruimtelijk beeld ter plaatse.

Conclusie
Uit het voorgaande volgt dat onderhavig initiatief voldoet aan de voorwaarden uit de Verordening ruimte 2014.

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 Structuurvisie+ Gemert-Bakel 2011-2021

Toetsingskader
Op 29 juni 2011 heeft de gemeenteraad van Gemert-Bakel de Structuurvisie+ Gemert-Bakel 2011-2021 vastgesteld. De Structuurvisie+ is een instrument dat door het gemeentebestuur wordt gehanteerd om ontwikkelingen in de juiste richting te sturen. Het betreft geen statisch eindbeeld, maar een beoordelingskader voor wensen en ontwikkelingen. Het centrale streefbeeld hierbij betreft het duurzaam verbinden van mens, ruimte en middelen. Bovendien is het een document op hoofdlijnen, een nadere uitwerking van beleid vindt plaats in afzonderlijke nota's, zoals de woonvisie, visie bedrijventerreinen en de centrumvisie.

Op het gebied van het thema wonen sorteert de gemeente voor op een mogelijke krimp van de bevolking door woningbehoefte en woningvoorraad op elkaar af te stemmen. Ingezet wordt op een realistisch woningbouwprogramma dat inspeelt op vraag en aanbod, de maatschappelijke- en woningbouwontwikkelingen. Dit programma wordt afgestemd binnen de regio.

Beoordeling
Voorliggend plan maakt de ontwikkeling van vier woningen mogelijk in het plangebied. Het woningbouwplan past binnen het regionaal woningbouwprogramma, zoals getoetst in paragraaf 3.3.2 van deze toelichting. Door de geringe omvang van de woningbouwontwikkeling wordt ingespeeld op de lokale woningbehoefte van De Rips. Op basis van het voorgaande is het plan passend binnen de gemeentelijke structuurvisie.

Conclusie
Voorliggend planvoornemen is passend binnen de Structuurvisie+ van de gemeente Gemert-Bakel.

3.4.2 Woonvisie 2016-2020

Toetsingskader
De gemeente Gemert-Bakel heeft ruim 29.000 inwoners die in ongeveer 12.224 woningen wonen, verspreid over 7 woonkernen. De opgave van het aantal te bouwen woningen ontvangt de gemeente vanuit de provincie en wordt vanuit het regionaal overleg per gemeente vertaald naar een woningbouwaantal. Voor 2015 – 2025 is de opgave momenteel 1.230 woningen. De opgave van het woonbeleid sluit aan op de woonbehoefte en de ruimtelijke ontwikkeling van Gemert-Bakel. De gemeente wil de positie in de regio Eindhoven als aantrekkelijk woongebied verder versterken. De gemeente en de regio werken samen aan een aantrekkelijk en gedifferentieerd woningaanbod om de vraag te kunnen invullen. De regio is op zoek naar een nieuw evenwicht tussen sterke steden en een vitaal landelijk gebied.

Een woningvoorraad van voldoende omvang en van een voldoende kwaliteit is nodig om de gemeente de ruimte te bieden die ze nodig heeft. Om Gemert-Bakel goed te laten functioneren, zijn woningen nodig voor alle sectoren van de arbeidsmarkt, van hooggeschoolde internationale kenniswerkers tot de laagstbetaalde werknemers in de ondersteunende beroepen en voor de uitvallers op de arbeidsmarkt. Ook jongeren of senioren moeten een passende woning kunnen vinden. Dit vraagt om een gezonde koopmarkt, een goed functionerende huurmarkt en een sociale huurwoningvoorraad (de kernvoorraad) van voldoende omvang.

De sociale huurwoningen krijgen extra aandacht in de woonvisie. Op basis van de woonvisie worden prestatieafspraken gemaakt met Goed Wonen en Stichting Huurdersbelang. Voor heel Gemert-Bakel geldt, dat gestreefd wordt naar een passend woonaanbod voor iedere generatie, in een groene omgeving. Om dit te bereiken zijn in Gemert-Bakel de volgende speerpunten benoemd:

- passende en betaalbare woningen;
- adequate huisvesting doelgroepen;
- duurzaamheid;
- gezonde woonomgeving;
- samenwerking met ketenpartners sociaal domein.

Beoordeling
In onderhavig plan worden vier woningen gebouwd in diverse woningtypes. Deze woningen zijn geschikt voor diverse doelgroepen. Het initiatief past binnen het streven van de gemeente Gemert-Bakel naar een passend woningaanbod voor iedere generatie. Het plan sluit hierdoor aan bij de visie van de gemeente Gemert-Bakel op het woonaanbod.

Conclusie
Het planvoornemen past binnen de woonvisie 2016-2020 van de gemeente Gemert-Bakel.

4 PLANOLOGISCHE RELEVANTE (MILIEU) ASPECTEN

4.1 Inleiding

Met betrekking tot een (ontwerp-)bestemmingsplan staat in artikel 3.2 van de Algemene wet bestuursrecht vermeld: ‘bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen’. Artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening bepaalt dat rekening moet worden gehouden met de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3.2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek. Daarnaast moet ook worden getoetst aan het Besluit m.e.r. Ten behoeve van het onderhavige ruimtelijke onderbouwing, dat meelift met de halfjaarlijkse herziening van het bestemmingsplan voor het stedelijk gebied van Gemert-Bakel, heeft onderzoek plaatsgevonden naar een aantal uitvoeringsaspecten.

Hieronder wordt verslag gedaan van de uitkomsten van het gepleegde onderzoek. De onderzoeksrapporten zijn als bijlagen gevoegd bij deze ruimtelijke onderbouwing. Achtereenvolgens worden behandeld:

- bodem;
- waterhuishouding;
- cultuurhistorie;
- archeologie;
- natuur;
- flora en fauna;
- akoestiek;
- bedrijven en milieuzonering;
- externe veiligheid;
- kabels en leidingen;
- luchtkwaliteit;
- milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling.

4.2 Bodem

Toetsingskader
Het landelijk beleid gaat uit van het principe dat de bodem geschikt dient te zijn voor de beoogde functie. Met andere woorden, de bodemkwaliteit mag geen onaanvaardbaar risico opleveren voor de gebruikers van de bodem. De gewenste functie bepaalt als het ware de gewenste bodemkwaliteit. Voor alle bestemmingen waar een functiewijziging of herinrichting wordt voorzien, dient de bodemkwaliteit door middel van een bodemonderzoek in beeld te worden gebracht. Indien op grond van historische informatie blijkt dat in het verleden bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden, dan dient een volledig verkennend bodemonderzoek te worden uitgevoerd. Op basis van de onderzoeksresultaten kan vervolgens worden nagegaan of er vervolgmaatregelen getroffen moeten worden, zoals een nader onderzoek of eventueel een (functiegerichte) sanering.

Beoordeling
De Roever Omgevingsadvies heeft in juni 2017 een verkennend bodemonderzoek en verkennend asbestonderzoek uitgevoerd voor het plangebied. De rapportage van dit onderzoek is opgenomen als bijlage 1 van deze toelichting. Volgens historisch topografisch kaartmateriaal en het eerder uitgevoerde bodemonderzoek is de locatie begin tot midden jaren ’90 in gebruik geweest als akker- of bouwland. Hierna is de locatie bebouwd met een schoolgebouw. Omstreeks 2012 is deze bebouwing gesloopt. Op basis van eerder uitgevoerd onderzoek kan worden uitgegaan van een onverdachte locatie.

Voor het actualiserend verkennend bodemonderzoek is besloten om alleen de bovengrond te onderzoeken. Zintuigelijk zijn in de grond geen bijmengingen waargenomen of waarnemingen gedaan welke kunnen duiden op een bodemverontreiniging. Specifiek wordt vermeld dat geen asbestverdacht materiaal is aangetroffen. Analytisch zijn in de bovengrond geen van de geanalyseerde parameters in een verhoogd gehalte aangetroffen. De in het oude onderzoek aangetoonde verhoging voor de parameter lood is niet meer aangetroffen.

De herkomst van het aangetroffen puin is niet bekend. Als gevolg hiervan is ter plaatse wel besloten een verkennend asbestonderzoek uit te voeren. De verharding bestaat uit menggranulaat en heeft een gemiddelde dikte van 26 centimeter. In het puin zijn geen bijmengingen waargenomen die duiden op een mogelijke verontreiniging. Er is geen asbestverdacht materiaal aangetroffen. Op basis van zintuigelijke waarnemingen is één mengmonster samengesteld en in het laboratorium onderzocht op de aanwezigheid van asbest. Er is in het laboratorium geen asbest aangetoond.

Op basis van het onderzoek bestaat er geen belemmering voor het huidige en toekomstige gebruik van de locatie. Vervolgonderzoek wordt niet zinvol geacht.

Conclusie
Het aspect bodem vormt geen belemmering voor het initiatief.

4.3 Waterhuishouding

Toetsingskader
In ruimtelijke plannen dient aandacht besteed te worden aan waterhuishoudkundige aspecten. Daarbij staan naast een duurzaam waterbeheer de integrale afweging en het creëren van maatwerk voorop. Water moet altijd bekeken worden in het licht van het watersysteem of stroomgebied waarin een stad of een dorp ligt. Een goede afstemming van waterbeleid en ruimtelijke ordening, ook in het direct aangrenzende gebied, is daarom noodzakelijk. De integratie van water in ruimtelijke plannen vindt plaats via de zogenaamde watertoets. Concreet betekent de watertoets, dat een plan een zogenaamde waterparagraaf dient te bevatten, die keuzes ten aanzien van de waterhuishoudkundige aspecten gemotiveerd beschrijft. Daarin dient een wateradvies van de waterbeheerder te worden meegenomen. De watertoets is wettelijk verankerd in artikel 3.1.6 lid 1, sub b Bro.

Beleid provincie Noord-Brabant

Vigerend is het Provinciale Milieu- en Waterplan 2016 – 2021 (PMWP) van 18 december 2015. Het PMWP is de structuurvisie voor onder andere het aspect water op grond van de Wet ruimtelijke ordening. Het plan bevat de verplichte onderdelen vanuit de Europese kaderrichtlijn Water. Behalve dat het PMWP de uitgangspunten aangeeft voor het waterbeleid van waterschappen en gemeenten, toetst de provincie aan de hand van dit plan ook of de plannen van de waterschappen passen in het provinciale beleid. Als algemene uitgangspunten zijn onder andere te noemen de scheiding van relatief schone en vuile waterstromen en het benutten van mogelijkheden voor infiltratie en/of conservering van hemelwater.

Beleid waterschap Aa en Maas

Het plangebied is gelegen binnen het stroomgebied van waterschap Aa en Maas. De visie van waterschap Aa en Maas is vervat in het Waterbeheerplan 2016 – 2021 en kent een geldigheid vanaf 22 december 2015 tot en met 21 december 2021. Het waterschap laat zich bij het waterbeheer leiden door zijn missie: 'Het ontwikkelen, beheren en in stand houden van gezonde, robuuste en veerkrachtige watersystemen, die ruimte bieden aan een duurzaam gebruik voor mens, dier en plant in het gebied, waarbij de veiligheid is gewaarborgd en met oog voor economische aspecten'. De doelen op hoofdlijnen voor de periode 2016 – 2021 betreffen:

- via optimaal beheer en onderhoud de huidige dienstverlening in stand houden;
- zorgen voor een veilig en bewoonbaar beheergebied;
- zorgen voor voldoende water en een robuust watersysteem;
- zorgen voor een goede waterkwaliteit (schoon water);
- zorgen voor gezond en natuurlijk water.

Uniformering Keuren

De genoemde doelen zijn doorvertaald in diverse beleidsdocumenten, waaronder de keur. De waterschappen Aa en maas, Brabantse Delta en De Dommel hebben in de Noord-Brabantse Waterschapsbond (NBWB) besloten om de keuren te uniformeren en tegelijkertijd te dereguleren. Hierbij is aangehaakt bij het landelijke uniformeringsproces van de Unie van Waterschappen. Er is conform het nieuwe landelijke model een sterk gedereguleerde keur opgesteld, met bijbehorende algemene regels en beleidsregels. Deze zijn voor de drie waterschappen gelijkluidend. De nieuwe uniforme keuren zijn gezamenlijk in werking getreden op 1 maart 2015. In de nieuwe keur is opgenomen dat het in beginsel verboden is om zonder vergunning neerslag door toename van verhard oppervlak of door afkoppelen van bestaand oppervlak, tot afvoer naar een oppervlaktewaterlichaam te laten komen. Dit verbod is van toepassing tenzij:

a. het afkoppelen van verhard oppervlak maximaal 10.000 m^2 is, of;
b. de toename van verhard oppervlak maximaal 2.000 m^2 is, of;
c. de toename van verhard oppervlak bestaat uit een groen dak.
d. de toename aan verhard oppervlak tussen 2.000 m^2 en 10.000 m^2 is en compenserende maatregelen zijn getroffen om versnelde afvoer van hemelwater tegen te gaan, in de vorm van een voorziening met een minimale retentiecapaciteit conform de rekenregel:

Benodigde retentiecapaciteit (in m_3) = toename verhard oppervlak (in m_2) x gevoeligheidsfactor x 0,06

Beoordeling
Uit de kaarten behorend bij de Keur waterschap Aa en Maas 2015 volgt dat de locatie niet is gelegen binnen beschermde keurgebieden. Er gelden derhalve geen bijzondere regels hieromtrent.

Uitsnede keurkaarten Keur waterschap Aa en Maas. Het plangebied is gelegen binnen de rode cirkel. Bron: maps.aaenmaas.nl, 2017.

Wel is er door middel van onderhavig initiatief sprake van een toename van het bebouwd en verhard oppervlak, wat kan leiden tot een zwaardere belasting van het oppervlaktewatersysteem en wateroverlast stroomafwaarts. Dit komt doordat neerslag via het verharde oppervlak sneller wordt afgevoerd naar het oppervlaktewater dan wanneer het oppervlak onverhard was gebleven. Deze versnelde afvoer kan wateroverlast benedenstrooms veroorzaken, omdat de piekafvoer toeneemt. Dit effect wordt versterkt, wanneer er meerdere van deze ingrepen plaatsvinden die leiden tot een toename van het verhard oppervlak dat afwatert op een oppervlaktewater (cumulatief effect).

De Keur waterschap Aa en Maas 2015 bevat zoals genoemd een verbodsbepaling, waardoor het in beginsel verboden is om zonder vergunning neerslag door toename aan verhard oppervlak of door afkoppelen van bestaand oppervlak, tot afvoer naar een oppervlaktewaterlichaam te laten komen. In de Keur is tevens een uitzondering opgenomen van deze vergunningplicht indien er sprake is van een toename van het verhard oppervlak tussen de 2.000 en 10.000 m^2 en indien hierbij compenserende maatregelen worden getroffen. Voorliggend plangebied heeft een oppervlakte kleiner dan 2.000 m^2. Voor voorliggend plan is het dus ook niet noodzakelijk een voorziening in het kader van waterberging te treffen.

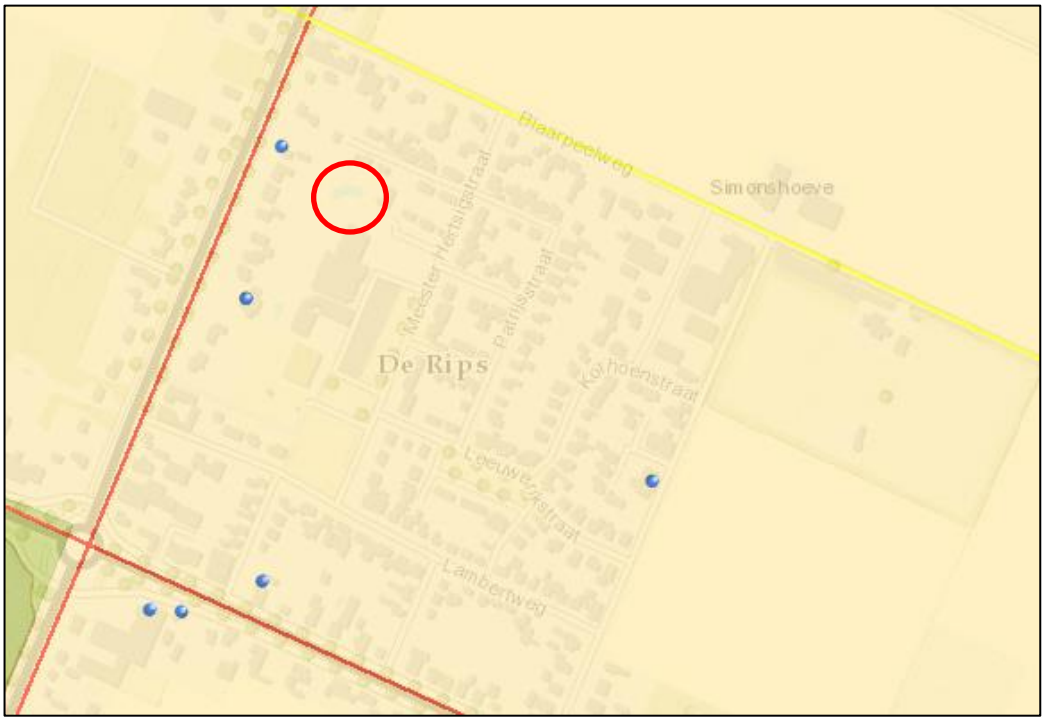
Het hemelwater en afvalwater zal gescheiden worden aangeboden. Bovendien wordt er geen gebruik gemaakt van uitlogende of schadelijke bouwmaterialen. Hierdoor heeft de ontwikkeling geen gevolgen voor de waterhuishouding en zijn geen mitigerende maatregelen, zoals een retentievoorziening, noodzakelijk.

Conclusie
Het aspect water is geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

4.4 Cultuurhistorie

Toetsingskader
Per 1 januari 2012 is de Modernisering Monumentenzorg (MoMo) in werking getreden. Als gevolg van de MoMo is artikel 3.1.6, lid 5 Bro gewijzigd. Wat eerst voor alleen archeologie gold, geldt nu ook voor al het cultureel erfgoed. In de toelichting van het bestemmingsplan dient een beschrijving te worden opgenomen hoe met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. De opsteller en vaststeller van het bestemmingsplan is daarmee dus verplicht om breder te kijken dan alleen naar het facet archeologie. Ook de facetten historische (steden)bouwkunde en historische geografie dienen te worden meegenomen in de belangenafweging. Hierbij gaat het om zowel beschermde als niet formeel beschermde objecten en structuren.

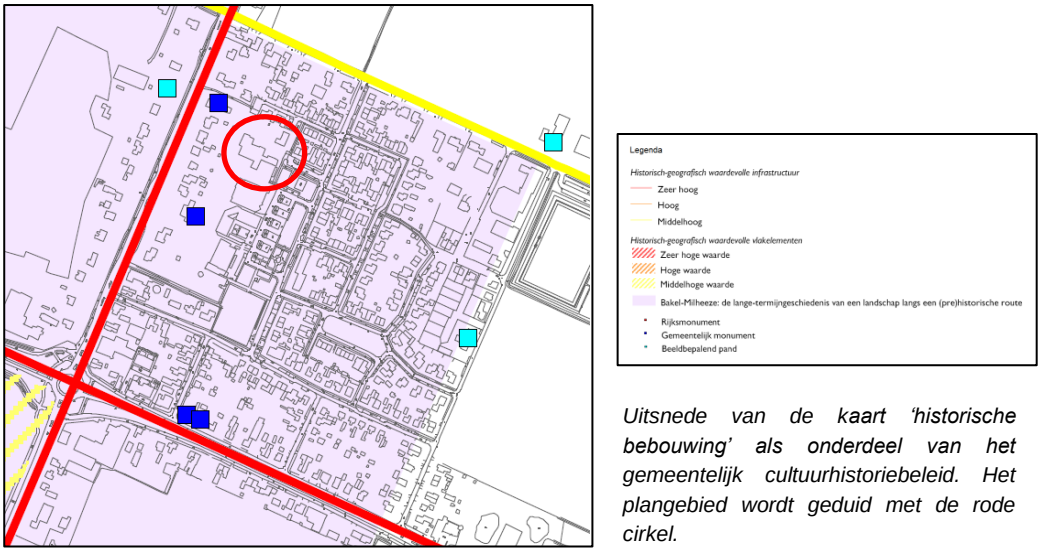
Beleid provincie Noord-Brabant
In de provincie Noord-Brabant dienen in het kader van het behoud van waardevolle cultuurhistorische elementen, ruimtelijke plannen te worden getoetst aan de provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart (CHW) uit 2010. Hierop staan de bepalende cultuurhistorische elementen aangegeven.

Uitsnede van de Cultuurhistorische Waardenkaart van de provincie Noord-Brabant. Ter plaatse van de rode cirkel is het plangebied gelegen. Bron: brabant.nl, 2017.

Beleid gemeente

De gemeente Gemert-Bakel heeft een erfgoedkaart vastgesteld. Daarop worden de cultuurhistorische waarden van de gemeente inzichtelijk gemaakt. Op de kaart 'historische bebouwing' zijn behalve alle rijksmonumenten, gemeentelijke monumenten, beeldbepalende panden en molenbiotopen ook de door de provincie Noord-Brabant gewaardeerde historisch-geografische lijnen, vlakken en historische bebouwing weergegeven.

Uitsnede van de kaart 'historische bebouwing' als onderdeel van het gemeentelijk cultuurhistoriebeleid. Het plangebied wordt geduid met de rode cirkel.

Beoordeling

Op de provincie Cultuurhistorische Waardenkaart is het plangebied gelegen binnen de regio 'Peelkern' en het cultuurhistorisch landschap 'Landgoederenzone in de Peel'. De Peelkern is het centrale gedeelte van het dekzandplateau van de Peelhorst. De Peelhorst tekent zich als een verhoging van enkele meters in het landschap. Het jonge ontginningslandschap van de Peel is ontstaan door systematische en planmatige vervening tussen 1850 en 1960. De hoofdstructuur en het monumentale karakter van de veenontginning zijn gehandhaafd. Behoud door ontwikkeling of versterking van de samenhang van de dragende structuren van de regio en het verder ontwikkelen, beschermen en toeristisch-recreatief ontsluiten van de regio is de ontwikkelingsstrategie van de provincie.

Het cultuurhistorisch landschap 'Landgoederenzone in de Peel' bestaat uit een ensemble van landgoederen. Bijzonder voor dit gebied zijn de grootschalige, jonge ontginningen waarvan de landgoederen deel uitmaken. De lange rechte lijnen worden grotendeels bepaald door laatmiddeleeuwse dorpsgrenzen. Daarnaast zijn de laanbeplantingen vaak monumentaal. De ontwikkelingsstrategie van de provincie bestaat uit het behoud en beter beleefbaar maken van het monumentaal ontginningslandschap, de ontwikkeling afstemmen op de cultuurhistorische identiteit en het vergroten van de cultuurhistorische waardering door het vergroten van de beleving.

Onderhavig initiatief is kleinschalig van aard en kent niet het schaalniveau waarop de cultuurhistorische waarden ontwikkeld, behouden of versterkt kunnen worden ter verwezenlijking van de regionale ambitie. De ligging van het plangebied binnen de regio en het cultuurhistorisch landschap van provinciaal belang heeft derhalve geen invloed op het initiatief.

Op de gemeentelijke cultuurhistorische waardenkaart is het plangebied gelegen binnen de aanduiding 'Bakel – Milheeze: de lange-termijngeschiedenis van een landschap langs een (pre)historische route'. De meeste dorpen en gehuchten met een premoderne oorsprong zijn gelegen langs een stelsel noord-zuid-gerichte doorgaande routes. Vermoed wordt dat deze routes al in de prehistorie in gebruik waren. Een andere belangrijke doorgaande route is de oost-west-georiënteerde route van Bakel naar Milheeze en verder naar het oosten over de Peel. Deze route volgt het complex van dekzandruggen, welke één van de weinig natuurlijke verbindingen vormt met het gebied ten oosten van het hoogveengebied. Het initiatief ziet niet toe op een wijziging aan de cultuurhistorisch gewaardeerde routes. De overige cultuurhistorische waarden zoals geduid op de cultuurhistorische waardenkaart van de gemeente zijn niet van invloed op de ontwikkelingen in het gebied.

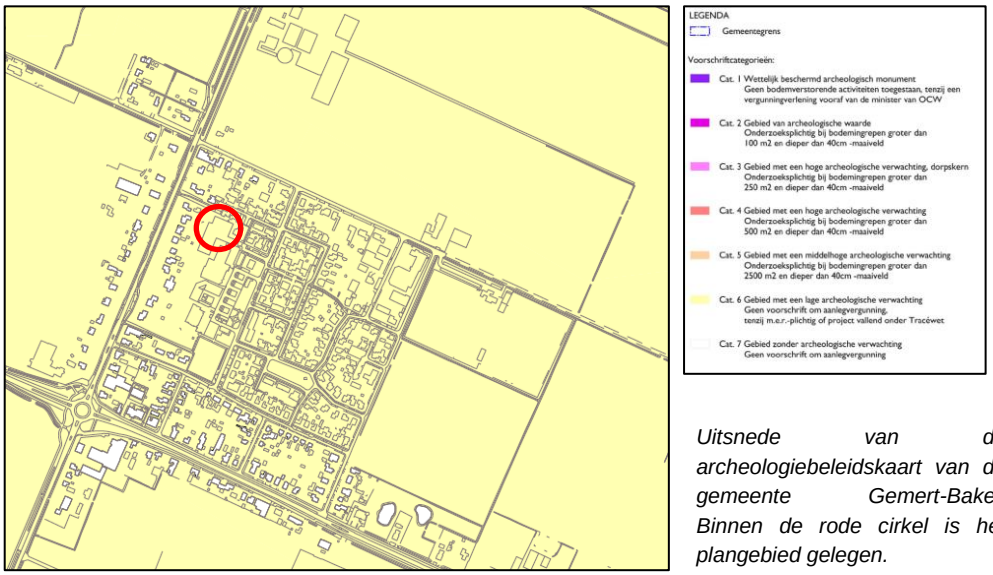
Conclusie
Het aspect cultuurhistorie is geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

4.5 Archeologie

Toetsingskader
In Europees verband is het zogenaamde 'Verdrag van Malta' tot stand gekomen. Uitgangspunt van dit verdrag is het archeologisch erfgoed zo veel mogelijk te behouden. Waar dit niet mogelijk is, dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden. Bij het ontwikkelen van ruimtelijk beleid moet het archeologisch belang vanaf het begin meewegen in de besluitvorming. Sinds 2007 kent Nederland de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz, gewijzigde Monumentenwet 988). Op basis van deze wet zijn gemeenten verplicht een archeologisch beleid te voeren. Daarbij hoort ook dat de archeologische waarden en verwachtingen binnen de gemeente inzichtelijk gemaakt moeten worden. Verder stelt de Wamz 2007 dat gemeenten archeologieparagrafen moeten opnemen in bestemmingsplannen. Het doel hiervan is om het 'bodemarchief' zoveel mogelijk te beschermen. De archeologische resten in de bodem vormen een belangrijke bron van informatie over het verleden. In het bijzonder voor die perioden of aspecten van het verleden waarvan geen of weinig schriftelijke bronnen bewaard zijn gebleven of waarover niet of nauwelijks is geschreven.

Beleid gemeente
Op 28 januari 2016 heeft de gemeenteraad het beleidsplan Archeologie en de Archeologiebeleidskaart 2015 vastgesteld. Dit beleid en de kaart vervangen na evaluatie het archeologisch beleid en de kaart van 2010. Met het beleidsplan geeft de gemeente inzicht in de achtergronden van het archeologiebeleid en de gemeentelijke archeologievisie voor de komende jaren. Het geeft de lijn aan waarlangs het archeologiebeleid tot stand is gekomen. Leidraad daarbij is dat archeologie een

integraal onderdeel vormt bij de afwegingen betreffende de ruimtelijke ordening en daarbij transparant is voor burgers en investeerders.

Uitsnede van de archeologiebeleidskaart van de gemeente Gemert-Bakel. Binnen de rode cirkel is het plangebied gelegen.

Beoordeling
Het plangebied is gekarteerd als gebied met een lage archeologische verwachtingswaarde. Gebieden met een lage verwachting zijn enkel onderzoeksplichtig in het geval van een mer- of tracewettraject. Aangezien onderhavig project geen onderzoeksplicht kent op basis van wetgeving in het kader van het Besluit mer of de Tracéwet, gelden bij bodemingrepen geen restricties. Onderzoek naar dit aspect is dan ook niet noodzakelijk.

Conclusie
Het aspect archeologie is geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

4.6 Natuur

Toetsingskader
De Wet natuurbescherming (Wnb) is een wet van 16 december 2015, houdende regels ter bescherming van de natuur. De Wet natuurbescherming is in werking getreden op 1 januari 2017 en vervangt daarmee het voorheen geldende wettelijke stelsel voor de natuurbescherming, zoals neergelegd in de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet.

De wet regelt ten eerste de taken en bevoegdheden ten behoeve van de bescherming van natuurgebieden en planten- en diersoorten. Daarnaast bevat de wet onder meer bepalingen over de jacht en over houtopstanden. In de Wet natuurbescherming is de Europese regelgeving omtrent natuurbescherming, zoals vastgelegd in de Vogelrichtlijn (Richtlijn 2009/147/EG, 30 november 2009) en Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG, 21 mei 1992) als uitgangspunt genomen.

De gebiedsbescherming van de Natura 2000-gebieden is geregeld in hoofdstuk 2 van de Wnb. Onderdeel van deze gebiedsbescherming wordt gevormd door het Programma Aanpak Stikstof 2015 – 2021 (PAS), welke in werking is getreden per 1 juli 2015. Het PAS betreft een programma, voorheen op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 en gecontinueerd onder de Wnb, en heeft als doel om de depositie van stikstof op de Natura 2000-gebieden te verminderen, de natuur te versterken en ruimte te bieden voor economische ontwikkelingen.

Beoordeling
Het dichtstbij gelegen Natura 2000-gebied betreft 'Deurnsche Peel & Mariapeel' welke is gelegen op een afstand van 5,9 kilometer. Natura 2000-gebieden kunnen schade ondervinden wegens diverse aspecten, zoals verdroging, verzuring en vermesting. In onderhavige situatie is er sprake van de ontwikkeling van 5 woningen. Gelet op de aard van onderhavig initiatief is er geen sprake van relevante emissies. Bovendien is de afstand tot de beschermde gebieden dermate groot dat relevante deposities of overige effecten op de beschermde natuurgebieden zijn uitgesloten. Onderhavige ontwikkeling heeft derhalve met zekerheid geen mogelijk effect tot gevolg op de Natura 2000-gebieden.

Conclusie
Onderhavig initiatief voldoet aan de vereisten van de Wet natuurbescherming.

4.7 Flora en fauna

Toetsingskader
De Wet natuurbescherming (Wnb) is een wet van 16 december 2015, houdende regels ter bescherming van de natuur. De Wet natuurbescherming is in werking getreden op 1 januari 2017 en vervangt daarmee het voorheen geldende wettelijke stelsel voor de natuurbescherming, zoals neergelegd in de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet.

De wet regelt ten eerste de taken en bevoegdheden ten behoeve van de bescherming van natuurgebieden en planten- en diersoorten. Daarnaast bevat de wet onder meer bepalingen over de jacht en over houtopstanden. In de Wet natuurbescherming is de Europese regelgeving omtrent natuurbescherming, zoals vastgelegd in de Vogelrichtlijn (Richtlijn 2009/147/EG, 30 november 2009) en Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG, 21 mei 1992) als uitgangspunt genomen. Voor de soortenbescherming is wettelijk bovendien rechtstreeks verwezen naar het Verdrag van Bern en het Verdrag van Bonn.

Het beschermingsregime betreffende soorten (flora en fauna) is opgenomen in hoofdstuk 3 van de Wnb. De verbodsbepalingen zijn hierbij afhankelijk gesteld van de soort (en daarmee de opname van die soort op de diverse lijsten) en de voorgenomen handelingen. Bovendien is een algemeen geldende zorgplicht opgenomen om handelingen achterwege te laten of maatregelen te treffen, om te voorkomen dat nadelige gevolgen ontstaan voor in het wild levende dieren en planten.

Conform de Wet natuurbescherming is de initiatiefnemer bij ruimtelijke ingrepen verplicht op de hoogte te zijn van mogelijke voorkomende beschermde soorten binnen het plangebied. Vanuit die kennis dienen plannen en projecten getoetst te worden aan eventuele strijdigheid met de verbodsbepalingen uit de Wnb. Conform vaste jurisprudentie kan een plan worden vastgesteld indien aannemelijk wordt gemaakt dat het aspect flora en fauna niet aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat.

Beoordeling
De planlocatie is gelegen in het bestaand stedelijk gebied van de kern De Rips. Het perceel is volledig braakliggend met een paar bomen die gekapt gaan worden. Er is ten aanzien van bebouwing enkel een overkapping aanwezig die dienst heeft gedaan als fietsenstalling ten behoeve van het voormalig schoolgebouw. Er zijn ter plaatse geen groenstructuren of waterpartijen aanwezig die een natuurwaarde hebben. Tevens is de directe omgeving ook nagenoeg volledig bebouwd of verhard en in gebruik voor reguliere bewoning (met de bijbehorende verlichting). Om deze reden wordt de ecologische waarde van de projectlocatie nihil ingeschat. De locatie kent geen geschikt biotoop voor beschermde flora en fauna. Op basis van visuele waarnemingen ter plaatse zijn er bovendien geen aanwijzingen dat binnen het plangebied beschermde flora of nesten, verblijfs-, rust- of voortplantingsplaatsen voor beschermde dieren aanwezig zijn. Er is geen sprake van een mogelijke overtreding van de verbodsbepalingen uit de Wet natuurbescherming. Ten allen tijde geldt natuurlijk wel de zorgplicht.

Conclusie
Het voorliggend initiatief heeft geen nadelige gevolgen voor flora en fauna, waardoor wordt voldaan aan de vereisten hieromtrent uit de Wet natuurbescherming.

4.8 Wegverkeerslawaai

Toetsingskader
Op basis van artikel 76 van de Wet geluidhinder (Wgh) dienen bij de vaststelling van een bestemmingsplan, wijzigingsplan of uitwerkingsplan als bedoeld in art. 3.6 lid 1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) de waarden als bedoeld in art. 82 t/m 85 van de Wgh in acht te worden genomen, indien dat plan gelegen is in een zone rondom een weg als bedoeld in art. 74 lid 1 Wgh en (het betreffende onderdeel van) dat plan mogelijkheden biedt voor:

- de realisatie van woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en van geluidsgevoelige terreinen (functies zoals genoemd in art. 1 Wgh en art 1.2 Bgh – het Besluit geluidhinder zoals gewijzigd op 4 april 2012);
- de aanleg van een nieuwe weg en/of een reconstructie van een bestaande weg;
- functiewijzigingen van een niet-geluidsgevoelige functie in een geluidsgevoelige functie (bijvoorbeeld via afwijkings- of wijzigingsbevoegdheid).

De onderzoekszone voor wegen zoals bedoeld in art. 74 lid 1 Wgh is afhankelijk van de hoeveelheid rijbanen. Onderstaande tabel geeft hier een overzicht van:

	Stedelijk	Buitenstedelijk
Aantal rijstroken	Aantal meter aan weerszijden van de weg	
5 of meer	350 m	600 m
3 of 4	350 m	400 m
1 of 2	200 m	250 m

Artikel 74 lid 2 Wgh regelt dat indien de bovengenoemde ontwikkelingen zijn gelegen binnen een als 'woonerf' aangeduid gebied of in een zone nabij wegen waarvoor een maximum snelheidsregime van 30 km/u geldt, de betreffende waarden niet in acht hoeven te worden genomen.

Uit een akoestisch onderzoek moet blijken of, indien sprake is van een van de bovengenoemde ontwikkelingen binnen een zone als bedoeld in art. 74 lid 1 Wgh, deze binnen de waarden valt zoals deze voor diverse typen ontwikkelingen is vastgelegd in de Wgh. De grenswaarde voor de toelaatbare etmaalwaarde van de equivalente geluidbelasting van wegen binnen zones langs wegen is voor woningen 48 dB. In bijzondere gevallen is een hogere waarde mogelijk; Burgemeester en Wethouders zijn binnen de grenzen van de gemeente en onder voorwaarden bevoegd tot het vaststellen van een hogere waarde voor de ten hoogst toelaatbare geluidsbelasting.

Beoordeling
De Roever Omgevingsadvies heeft in mei 2017 een akoestisch onderzoek wegverkeerslawaai uitgevoerd ten behoeve van het planvoornemen. De rapportage van het onderzoek is opgenomen in bijlage 2 van deze toelichting. Het plangebied is gelegen binnen de onderzoekszone van de Ripsestraat, waar een snelheidsregime van 50 km/u geldt. Uit het onderzoek blijkt dat ter plaatse van het gehele plangebied aan de voorkeursgrenswaarde van 48 dB kan worden voldaan. Er hoeft geen hogere waarde procedure worden gevolgd. Een nader onderzoek naar de geluidwering van de gevels is ook niet noodzakelijk. Wegverkeerslawaai vormt geen knelpunt voor de ruimtelijke ontwikkeling.

Conclusie
Het aspect wegverkeerslawaai is geen belemmering voor het initiatief.

4.9 Bedrijven en milieuzonering

Toetsingskader
Door het aanbrengen van een zone tussen bedrijvigheid en milieugevoelige bestemmingen (zoals woningbouw) kan de overlast ten gevolge van bedrijfsactiviteiten zo laag mogelijk gehouden worden. Zonering is met name van toepassing bij nieuwbouw van woningen en andere gevoelige functies in de directe omgeving van een bedrijf en bij vestiging van een nieuw bedrijf in de directe omgeving van gevoelige bestemmingen. Op basis van de VNG-handreiking 'Bedrijven en Milieuzonering 2009' (hierna: VNG-handreiking) wordt onder milieugevoelige functies

verstaan: woningen, woongebieden, ziekenhuizen, scholen en verblijfsrecreatie. Sommige functies kunnen zowel milieubelastend als milieugevoelig zijn (bijvoorbeeld ziekenhuizen en scholen).

Beoordeling
Voor onderhavige locatie is enerzijds geïnventariseerd welke bedrijven of inrichtingen in de directe omgeving van het plangebied voor overlast kunnen zorgen op het planvoornemen en anderzijds of onderhavige ontwikkeling kan leiden tot het beperken van deze bedrijven of inrichtingen in hun bedrijfsvoering. De VNG-handreiking omschrijft twee omgevingstypen; het omgevingstype rustige woonwijk/rustig buitengebied én het omgevingstype gemengd gebied. Voorliggend plangebied en de directe omgeving kunnen worden getypeerd als een rustige woonwijk, aangezien in de omgeving de woonfunctie de overhand heeft.

Beschouwd is welke milieuhinderlijke activiteiten, zoals genoemd in de VNG-handreiking, in de omgeving van het plangebied zijn gelegen. Navolgende tabel geeft deze milieuhinderlijke activiteiten weer.

Bedrijf – instelling (benaming cf. VNG-handreiking)	Milieucategorie	Richtafstand VNG-handreiking	Werkelijke afstand
MFA De Rips, Meester Hertsigstraat 5-7, o.a. *SBI-code 852*	2	30 meter	0 meter
Baltussen supermarkt, Ripsestraat 38, *SBI-code 471*	1	10 meter	85 meter

Nabij het plangebied ligt de multifunctionele accommodatie van het dorp De Rips. In dit MFA zit basisschool de Klimboom en is een kinderdagverblijf aanwezig. Voorgenoemde activiteiten zijn, van de diverse functies in het MFA, het dichtst bij het plangebied zijn gelegen. Ten aanzien van deze basisschool en het kinderdagverblijf kan niet worden voldaan aan de richtafstand voor het maatgevend aspect geluid. Een nader akoestisch onderzoek industrielawaai is noodzakelijk om de werkelijke geluidbelasting door de inrichting inzichtelijk te maken, waaruit eventueel geconcludeerd kan worden dat er maatregelen noodzakelijk en mogelijk zijn om het planvoornemen mogelijk te maken. De Roever Omgevingsadvies heeft in mei 2017 een akoestisch onderzoek uitgevoerd ter plaatse. Dit onderzoek is integraal opgenomen als bijlage 3 van deze toelichting. Getoetst is of ter plaatse van de te realiseren woningen binnen het plangebied sprake is van een acceptabel woon- en verblijfsklimaat en of de belangen van de basisschool en het kinderdagverblijf door de ontwikkeling van de woningen niet worden geschaad.

Uit het onderzoek is gebleken dat aan de richtwaarden van stap 2 uit de VNG-handreiking en de grenswaarden uit het Activiteitenbesluit wordt voldaan. Gesteld kan worden dat sprake is van een acceptabel woon- en verblijfsklimaat en dat er geen sprake is van een belemmering voor de basisschool en het kinderdagverblijf.

Tevens is onderzocht op welke afstand van het kinderdagverblijf aan de grenswaarden van stap 3 uit de VNG-handreiking en het Activiteitenbesluit kan

worden voldaan. Op een afstand van ongeveer 10 meter van het kinderdagverblijf wordt aan de genoemde grenswaarden voldaan. De woningen worden gepositioneerd op een afstand van meer dan 10 meter gemeten vanaf het kinderdagverblijf. Echter indien ter plaatse gebruik wordt gemaakt van een afschermende wand van 1,5 meter hoog op de grens van het kinderdagverblijf en het plangebied wordt op een afstand van ongeveer 5 meter aan de genoemde grenswaarden voldaan. De afschermende wand is dus niet noodzakelijk om de woningen te ontwikkelen, maar het geeft wel meer vrijheid om de woningen vrij in het plangebied te plaatsen. De gemeente kiest ervoor om geen wand tussen het kinderdagverblijf en het plangebied te plaatsen, aangezien het bouwvlak zoals opgenomen op de verbeelding behorend bij het bestemmingsplan “Stedelijke gebieden” niet voorziet in woningen op een afstand van minder dan 10 meter, gemeten vanaf het kinderdagverblijf.

Conclusie
Het aspect bedrijven en milieuzonering is geen belemmering voor het planvoornemen.

Uitsnede van de risicokaart. Ter plaatse van de blauwe ster is het plangebied gelegen.
Bron: risicokaart.nl, 2017.

4.10 Externe veiligheid

4.10.1 Inrichtingen en externe veiligheid

Toetsingskader
Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) is gericht aan het bevoegd gezag inzake de Wet milieubeheer en de Wet ruimtelijke ordening en heeft onder meer tot doel om bij nieuwe situaties toetsing aan de risiconormen te waarborgen. In de

Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) zijn onder andere standaardafstanden opgenomen waarbij wordt voldaan aan de grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico. Het Bevi is van toepassing op vergunningplichtige risicovolle bedrijven en de nabijgelegen al dan niet geprojecteerde (beperkt) kwetsbare objecten. In artikel 2, lid 1 van het Bevi is opgesomd wat wordt verstaan onder risicovolle bedrijven. In artikel 1 van het Bevi wordt toegelicht wat wordt verstaan onder (beperkt) kwetsbare objecten. Voor de toepassing van het Bevi, wordt een nieuw ruimtelijk besluit gezien als een nieuwe situatie.

Beoordeling

Om te bepalen of er in de directe omgeving bedrijven zijn gelegen waarop het Bevi van toepassing is, is de risicokaart geraadpleegd. De dichtstbijzijnde inrichting Bevi-inrichting is gelegen aan de Eiermijndreef 1 op een afstand van circa 1,2 kilometer. Het betreft een inrichting met een bovengrondse propaantank van 8 m^3 met een inhoud van 8.000 liter. De veiligheidsafstand is 15 meter uitgaande van een opslagtank met propaan groter dan 5 m^3 tot en met 13 m^3 en de bevoorrading tot een maximum van 5 keer per jaar. De veiligheidsafstand reikt niet tot aan het plangebied. Het plangebied is bovendien op zeer ruime afstand van het de inrichting gelegen, waardoor de inrichting geen risico vormt voor het planvoornemen. De overige inrichtingen zijn op een grotere afstand gelegen en hebben eveneens geen veiligheidsafstanden die reiken tot aan het plangebied.

Conclusie

Het aspect inrichtingen en externe veiligheid is geen belemmering voor het planvoornemen.

4.10.2 Transport en externe veiligheid

Toetsingskader

Beoordeling van de risico's veroorzaakt door het vervoer van gevaarlijke stoffen over het spoor, het water en de weg dient plaats te vinden aan de hand van het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt), als in werking per 1 april 2015. Bij het besluit horen grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico en richtlijnen voor de toepassing van de rekenmethodiek en de verantwoording van het groepsrisico. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen langs transportassen die deel uitmaken van het Basisnet Weg, Water en/of Spoor kan de berekening van het plaatsgebonden risico achterwege blijven. Hiervoor gelden namelijk de afstanden die in bijlage I, II en III van de Regeling basisnet zijn opgenomen. Op deze afstanden mag het plaatsgebonden risico vanwege het vervoer van gevaarlijke stoffen niet meer bedragen dan 10^{-6} per jaar. Voor het Basisnet Weg geldt dat daar waar in de tabel van bijlage 2 van het Bevt de afstand '0' is vermeld het plaatsgebonden risico vanwege het vervoer op het midden van de weg niet meer mag bedragen dan 10^{-6} per jaar.

Beoordeling

Om te bepalen of er in de directe omgeving van het plangebied risicorelevante transportassen zijn gelegen is de risicokaart geraadpleegd. In de directe omgeving van het plangebied zijn geen transportroutes gelegen die van invloed zijn op het planvoornemen.

Conclusie
Het aspect transport en externe veiligheid is geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

4.10.3 Buisleidingen en externe veiligheid

Toetsingskader
Beoordeling van de risico's veroorzaakt door het transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen geschiedt aan de hand van het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb), als in werking getreden per 1 januari 2011. Ten aanzien van het Bevb bestaat de noodzaak om een ruimtelijke reservering op te nemen voor het plaatsgebonden risico (PR) en een verantwoording van het groepsrisico (GR) van relevante buisleidingen. Binnen de PR 10^{-6} risicocontour mogen geen kwetsbare objecten aanwezig zijn en zo mogelijk ook geen beperkt kwetsbare objecten. Het verwachte aantal aanwezigen binnen het invloedsgebied van de buisleiding moet worden verantwoord. dat invloedsgebied reikt bij brandbare vloeistoffen tot net buiten de 10-6 contour, voor leidingen met aardgas en chemicaliën moet dat per geval berekend worden.

Beoordeling
Om te bepalen of er in de directe omgeving van het plangebied risicorelevante buisleidingen zijn gelegen is de risicokaart geraadpleegd. In de directe omgeving van het plangebied zijn geen buisleidingen gelegen die een risico vormen voor het planvoornemen.

Conclusie
Het aspect buisleidingen en externe veiligheid vormt geen risico voor het planvoornemen.

4.11 Luchtkwaliteit

Toetsingskader
In het kader van een planologische procedure dient te worden aangetoond dat voldaan wordt aan de wettelijke normen voor wat betreft luchtkwaliteit. Hierbij dient het effect op de luchtkwaliteit in de omgeving als gevolg van een nieuwe ontwikkeling, als ook de toetsing aan de 'Wet luchtkwaliteit' in beeld te worden gebracht.

De 'Wet luchtkwaliteit' van 15 november 2007, opgenomen in hoofdstuk 5, onder titel 5.2 van de Wet milieubeheer (Wm) gaat in op luchtkwaliteitseisen. In Bijlage 2 van de Wm zijn wettelijke grenswaarden vastgelegd van onder andere de stoffen stikstofdioxide (NO_2), fijn stof (PM_{10}), benzeen (C_6H_6), zwaveldioxide (SO_2), lood (Pb) en koolmonoxide (CO).

Voor PM_{10} geldt voor het jaargemiddelde een grenswaarde van 40 µg/m^3. Het 24-uursgemiddelde van 50 µg/m^3 mag maximaal 35 dagen per kalenderjaar worden overschreden. Voor NO_2 geldt voor het jaargemiddelde een grenswaarde van 40 µg/m^3. Het 24-uursgemiddelde van 200 µg/m^3 mag maximaal 18 dagen per kalenderjaar worden overschreden.

De 'Wet luchtkwaliteit' voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het Rijk, provincies en gemeenten werken in het NSL-programma samen aan maatregelen om de luchtkwaliteit te verbeteren tot de normen, ook in gebieden waar nu de normen voor luchtkwaliteit niet worden gehaald (overschrijdingsgebieden). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen.

Kort samengevat dienen projecten te worden beoordeeld op basis van de 'Wet luchtkwaliteit' c.q. artikel 5.16 van de Wet milieubeheer. Luchtkwaliteitseisen vormen onder de 'Wet luchtkwaliteit' geen belemmering voor vergunningverlening als:

- er geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een project, al dan niet per saldo, niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit leidt;
- een project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging;
- een project is opgenomen in een regionaal programma van maatregelen of in het NSL, dat op 1 augustus 2009 in werking is getreden.

In artikel 2 van het 'Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)' is opgenomen dat een project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtkwaliteit als de zogenaamde '3% grens' niet wordt overschreden. Na vaststelling van het NSL op 1 augustus 2009 is deze grens gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie fijn stof (PM_{10}) of stikstofdioxide (NO_2). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m^3 voor zowel PM_{10} als NO_2.

In artikel 4 van het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen) en de bijlagen van de 'Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)' is voor bepaalde categorieën projecten met getalsmatige grenzen vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden. De wettelijke ondergrens voor onderzoek bedraagt de ontwikkeling van 1500 woningen bij minimaal 1 ontsluitingsweg.

Beoordeling

Onderhavige ontwikkeling betreft de bouw van vier woningen. Gesteld kan worden dat dit plan in verhouding tot de wettelijke ondergrens voor onderzoek, gelegen op de bouw van 1500 woningen, niet in betekenende mate (NIBM) bijdraagt aan het verslechteren van de luchtkwaliteit.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat het aspect luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor de onderhavige ontwikkeling.

4.12 Kabels en leidingen

Toetsingskader

De hierna volgende leidingen zijn planologisch relevant, voor zover zij geen deel uitmaken van een inrichting zoals bedoeld in de Wet milieubeheer[1].

a. hoogspanningsverbindingen van 50 kV en hoger;
b. buisleidingen voor transport van aardgas met een uitwendige diameter van meer dan 50 mm en een druk van meer dan 16 bar;
c. buisleidingen voor transport van aardolieproducten met een uitwendige diameter van meer dan 70 mm en een druk van meer dan 16 bar;
d. buisleidingen met een diameter van 400 mm of meer buiten de bebouwde kom;
e. buisleidingen voor transport van andere stoffen dan aardgas en aardolieproducten, die risico's met zich meebrengen voor mens en/of leefomgeving wanneer deze leidingen beschadigd raken[2].

Beoordeling

In de directe omgeving van het plangebied zijn geen kabels of leidingen gelegen die van invloed zijn op het planvoornemen.

Conclusie

Het aspect kabels en leidingen is geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

4.13 Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling

Toetsingskader

Behalve aan de uitvoeringsaspecten bedoeld in de Awb en het Bro dient ook te worden getoetst aan de Wet milieubeheer en het Besluit m.e.r of er sprake is van een mogelijke verplichting tot het opstellen van een milieueffectrapportage. Een milieueffectrapportage (MER), en de bijbehorende procedure (m.e.r.), is een hulpmiddel om de belangen van het milieu volwaardig te betrekken bij de besluitvorming omtrent plannen en projecten. Het gaat hierbij wel enkel om plannen en projecten die kunnen leiden tot initiatieven waarmee het milieu mogelijk nadelig kan worden beïnvloed.

Als uitgangspunt geldt voor plannen de onderstaande criteria om te beoordelen of een MER noodzakelijk is:

1. Plannen die kaderstellend zijn voor toekomstige m.e.r.-(beoordelings)plichtige besluiten (boven de grenswaarden uit de C- of D-lijst van het Besluit m.e.r.);
2. Plannen waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000 gebieden;

[1] 'Leidingen die deel uitmaken van een inrichting' zijn leidingen binnen de inrichtingsgrens die in beheer zijn van de drijver van de inrichting én leidingen die in beheer zijn van derden waarmee een product wordt geleverd aan de betreffende inrichting (laatstgenoemde leidingen hebben een zgn. functionele binding met de inrichting, zoals bedoeld in de Wet milieubeheer).

[2] Onder zgn. 'leidingen voor andere stoffen dan aardgas en aardolieproducten' worden in ieder geval leidingen verstaan voor transport van nafta, waterstof, koolstofdioxide, stikstof, zuurstof, ethyleen en propyleen.

3. Plannen en activiteiten die op grond van een provinciale milieuverordening zijn aangewezen als MER-plichtig.

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r gewijzigd. De belangrijkste aanleidingen hiervoor zijn de modernisering van de m.e.r wetgeving in 2010 en de uitspraak van het Europese Hof van 15 oktober 2009 (HvJ EG 15 oktober 2009, zaak C-255/08 – Commissie vs. Nederland). Deze wijziging heeft gevolgen voor eerstgenoemd criterium om te beoordelen of een MER noodzakelijk is. Uit deze uitspraak volgt dat de omvang van een project niet het enige criterium mag zijn om wel of geen m.e.r.(-beoordeling) uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit de C- of D-lijst blijft, kan een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een kwetsbaar natuurgebied ligt. Gemeenten en provincies moeten daarom per 1 april van 2011 ook bij 'kleine projecten' (projecten onder de drempelwaarden van de C- of D-lijst) beoordelen of een m.e.r.(-beoordeling) nodig is. Dit wordt de 'vormvrije m.e.r.- beoordeling' genoemd. Deze beoordeling houdt in dat er bekeken moet worden of er bij het initiatief sprake is van dusdanig bijzondere omstandigheden of milieueffecten dat er toch een MER moet worden opgesteld. Hierbij wordt gekeken naar de selectiecriteria uit bijlage III bij de m.e.r.-richtlijn (2011/92/EU), welke o.a. de omvang van het project, de cumulatie met andere projecten en het gebruik van natuurlijke hulpbronnen betreffen.

Beoordeling
In het plangebied wordt de ontwikkeling van vier woningen mogelijk gemaakt. Dit betreft geen activiteit die voorkomt op de C-lijst. De activiteit komt wel voor op de D-lijst, onder categorie D 11.2, namelijk de aanleg, wijziging of uitbreiding van een stedelijk ontwikkelingsproject met inbegrip van de bouw van winkelcentra of parkeerterreinen. In het geval van een stedelijk ontwikkelingsproject is direct een m.e.r.-procedure noodzakelijk als het plan een kader biedt voor een activiteit met een oppervlakte van 100 hectare of meer, de bouw van 2.000 woningen of meer in een aaneengesloten gebied of een bedrijfsvloeroppervlakte heeft van 200.000 m^2 of meer. Geconcludeerd kan worden dat de ontwikkeling ver beneden de drempelwaarde ligt zoals opgenomen in het Besluit m.e.r. Wat betreft het eerste criterium geldt er derhalve geen plicht tot het opstellen van een MER.

Door middel van toetsing aan de overige milieuaspecten in dit hoofdstuk heeft een vormvrije m.e.r.-beoordeling plaatsgevonden. Hieruit zijn geen belangrijke nadelige milieugevolgen gebleken, waaruit bovendien geconcludeerd kan worden dat er geen noodzaak is tot het opstellen van een MER.

Ten aanzien van het tweede criterium inzake een mogelijke MER-plicht, geldt dat er bij onderhavige situatie geen sprake is van een plan waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant effect op Natura 2000-gebieden. Onderhavige ontwikkeling heeft met zekerheid geen mogelijk significant effect op de Natura 2000-gebieden.

Ten aanzien van het derde criterium geldt dat onderhavige activiteit niet is aangewezen als MER-plichtig op grond van de Provinciale milieuverordening Noord-

Brabant 2010. Er is dus geen sprake van de verplichting tot het opstellen van een MER en het doorlopen van de bijbehorende procedure.

Conclusie
Zoals beschreven is er bij onderhavig plan geen sprake van een verplichting tot het opstellen van een MER en het doorlopen van de m.e.r.-procedure op grond van het Besluit m.e.r., de Wet natuurbescherming of de Provinciale milieuverordening Noord-Brabant 2010. Uit de vormvrije m.e.r.-beoordeling, die neerkomt op hetgeen getoetst is in deze toelichting, volgt dat er geen sprake is van belangrijke nadelige milieugevolgen. Er is dus voldaan aan de wettelijke verplichtingen hieromtrent.

5 EFFECTEN EN AFWEGING

5.1 Inleiding

In de voorgaande hoofdstukken is een beschrijving gegeven van de voorgestane ontwikkeling van vier woningen aan de Meester Hertsigstraat te De Rips. Geconcludeerd kan worden dat het initiatief de omgevingskwaliteiten niet aantast.

5.2 Ruimtelijk beleid

In hoofdstuk 3 is de ontwikkeling getoetst aan het vigerende beleid van het rijk, de provincie Noord-Brabant en de gemeente Gemert-Bakel. Voorliggende ontwikkeling past binnen het beleid dat is opgesteld door het rijk en door de provincie Noord-Brabant. De ontwikkeling is alleen in strijd met het vigerend bestemmingsplan. Om deze reden is voorliggende ruimtelijke onderbouwing opgesteld, zodat de woningbouwontwikkeling mogelijk wordt gemaakt door middel van een juridisch-planologisch kader. Ten behoeve van het planvoornemen dient de bestemming ‘Wonen’ opgenomen te worden in het plangebied. In de halfjaarlijkse herziening van het bestemmingsplan “Stedelijke gebieden” wordt dit geïntegreerd.

Ter plaatse is volgend uit de verbeelding voor het bestemmingsplan “Stedelijke gebieden” in de toekomstige situatie 4 nieuwbouwwoningen toegestaan met een goothoogte van 3,5 meter en een bouwhoogte van 7,5 meter. Het bouwvlak voor deze woningen is gelegen in het noorden van het plangebied. Ter plaatse van de ontsluiting van het nieuwe woongebied is de bestemming ‘Verkeer’ opgenomen.

5.3 Planologisch relevante milieuaspecten

In hoofdstuk 4 van deze ruimtelijke onderbouwing is per relevant milieuaspect aangegeven wat eventuele aandachtspunten zijn. Daarnaast zijn een drietal onderzoeken uitgevoerd, waaruit geconcludeerd kan worden dat ter plaatse geen belemmeringen aanwezig zijn. Ten aanzien van de overige planologisch relevante milieuaspecten uit hoofdstuk 4 kan worden gesteld dat er geen belemmeringen zijn voor het planvoornemen.

5.4 Conclusie

Concluderend kan worden gesteld dat onderhavig planvoornemen planologisch verantwoord is.